

BEYATÎ
(ilâhî)

DEVİR-i HINDÎ

İZZEDDİN HÜMÂÎ BEY

Aşk e lin den doğ du gel di pür te cel lî
bir ni gâh Şev kı vas lın
ten ya nar ken
dol sen du gön le ki ru nu hum ol aşk du cil te ve be
gâh nîm KARAR Hem vi sâ lın â te şiy le
yan dı nûr ol du te nîm Y.Ömürlü

Aşk elinden doğdu geldi pür-tecellî bir nigân
Şevk-ı vaslın doldu gönle rûhum oldu cilve-gâh
Hem visâlin âteşiyle yandı nûr oldu tenim
Ten yanarken sen dedin ki nûr-ı aşk işte benim⁽¹⁾

Güfte: Dr.Ziyâ Cemal Büyükaksoy